

vilbe dog see besynderligt ud, at man i Hovedstaden havde en saadan Skattebasis, hvilken man jo ogsaa faaer paa Landet, forudsat at det paagjældende Forslag vedtages, men man saa ikke skulde have den i Kjøbstæderne. Det forekommer mig nemlig, at vi maae have nogenlunde lige Skatteregler overalt. Dernæst skal jeg tillade mig at støtte de Forslag, der ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen). Jeg er aldeles enig med ham i, at det er rigtigt ikke at gjøre for store Spring med Hensyn til Skatteindtægten, navnlig paa Landet; thi, som sagt, Een kan have en vis Indtægt, en Anden kan have lidt Mere, en Tredie kan have lidt Mere endnu, og efter hans Forslag vil det vistnok være lettest at træffe ligeligt. Der er blevet indvendt imod dette Forslag, at Regnestykket vilde blive for stort, men dette er Noget, man maa finde sig i. Sogneforstanderstaberne og Rigningskommissionerne maae ganske vist kunne gjøre denne Regning op.

Indenrigsministeren: Imod det under Nr. 7 stillede Endringsforslag veed jeg Intet at erindre, og det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 8, forsaavidt Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 9 bliver vedtaget; thi i saa Fald er Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 8 vistnok aldeles nødvendig, da man ikke kan antage, at den første Skatteansættelse efter de her foreslaaede Regler for en Indkomstskat skulde blive tilendebragt i kortere Tid end forinden den 30te Juni; men det er klart, at hvis Forslaget under Nr. 9 skulde blive forkastet, bortfalder Grunden til Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 8. — Hvad angaaer Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 9 og Udvalgets Mindretals Forslag under Nr. 10, da har jeg ved den Overveelse, jeg har anstillet mellem Sagens 2den og 3die Behandling, ikke kunnet komme til andet Resultat end det, jeg udtalte ved anden Behandling. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at det under saa ekstraordinære og i mange Henseender truende Forhold

som de nuværende ikke er rigtigt at indføre en ny Skattebasis, men at det tværtimod gjælder om paa den hurtigste og letteste Maade at tilveiebringe de Udgifter, der udfordres til Statens Behov, hvorfor man gjør rettest i at benytte de Paaligningsmaader, der allerede længe have fundet Sted, og som de paagjældende Rigningskommissioner ere vante til at bruge. Der er en anden Grund, som jeg ogsaa tillod mig at anføre ved Sagens tidligere Behandling, og hvorpaa jeg ikke lægger saa liden Vægt, den nemlig, at medens jeg ganske vist i Principet er enig i, at man ved Paaligningen af nye personlige Skatter bør gaae til en Indkomstskat, vilde det dog være ganske overordentligt betænkeligt, ja, det vilde næsten, om jeg saa maa sige, være at grave en Grav for en fremtidig Indkomstskat, hvis man nu vilde gaae ind paa det Forslag, der i den Retning foreligger. Jeg antager, at en Indkomstskat, bragt til Unvendelse i det nærværende Tidspunkt, under en saadan Skjyding og under en stor Modstand fra mange Sider, vilde give saa uheldige Resultater, at den vilde virke yderst affrækkende, naar man muligt senere kom til Forhandling om Indførelsen af en saadan. Jeg antager, at en Deel af Thingets Medlemmer ville være enige med mig i, at den naturlige Udviklingsgang for Indførelsen af en Indkomstskat er den, som ogsaa er fulgt her i Kjøbenhavn, først at indføre den for den kommunale Beskatning og for et forholdsvis mindre Beløb. Først naar Sagen paa denne Maade har vundet Indgang, og naar nogenlunde bestemte Regler ere blevne etablerede, tror jeg, det Tidspunkt er kommet, da man med Ro og Sikkerhed kan benytte dette Udgangspunkt ved Paaligningen af Statskatter. Med Hensyn til selve Indholdet af Udvalgets Fleertals Forslag har jeg søgt, saa godt jeg har formaaet, at sætte mig ind i samme, men jeg har ikke kunnet finde noget Væsentligt at erindre derimod, forsaavidt det ærede Thing maatte beslutte sig til at følge denne Vej; jeg antager, at det efter den korte Tid, der efter Sagens Natur har